

gaaet med en stor Del andre af disse Meddelelser, som ere fremkomne i Bladene angaaende Bølleoverfald. Nu ville maaske ærede Medlemmer sige, at det er mærkeligt, at et Medlem, som selv er Redaktør, staar op og siger den Slags Ting, der dog ikke vidne i særlig Grad om Pressens Paalidelighed. Jeg vil dertil sige, at det er i overordentlig mange Tilfælde meget vanskeligt for Redaktionerne at værges sig imod den Slags Meddelelser. Det var jo umuligt for Bladene at værges sig mod denne Meddelelse i sin Tid om Løjtnant Madsen, som skulde være bleven overfalden, det var simpelt hen umuligt, og derfor vare alle de københavnske Blade enige om at møde med Meddelelsen om Overfaldet med fede, spærrede Typer. Men Meddelelser som disse om de Overfald, som Kriminalretsassessor Ussing har reduceret til Ubetydeligheder, fremkomme meget ofte paa den Maade, at der kommer en Mand op paa Redaktionskontoret og meddeler en saadan Historie, og man tror ham paa hans Ord — det er maaske i en sen Redaktionstime, man har ikke Tid til at undersøge Sagen nøjere —, men vedkommende har da udpyntet Historien for at faa den antagen og for at faa sin regelmæssige Betaling for den ved det paagældende Blad. Jeg kan nævne et Tilfælde fra Odense, hvor der blev lavet en ren Industri, en ren Geschæft med den Slags Ting, idet man ligefrem fabrikerede den Slags Nyheder om voldeligt Overfald og lignende for paa den Maade i knappe Tider at tjene et Par Skilling ved Bladene. Vi opdagede imidlertid omsider denne for Bladene meget farlige Geschæft og fik den stoppet i Farten. Paa den Maade gaar det til, at Bølleuvsænet i Bladene bliver pustet op til noget ganske anderledes forfærdeligt, til at være meget mere, end det i Virkeligheden er. Jeg skal i denne Forbindelse nævne et Tilfælde, der er passeret migovre i Odense for nogen Tid siden. En Dag, jeg sidder paa mit Redaktionskontor, kommer der en Mand ind og meddeler mig, at en Pige er falden i Vandet. Saa siger jeg: „Ja, det var jo ikke saa mærkeligt. Blev hun reddet?“ „Ja“, siger han, „hun blev trukken op igen“. „Ja saa“, siger jeg, „men da hun ikke druknede, er der ikke noget ved den Meddelelse“. Saa siger vedkommende Mand: „Men De vilde da ikke have, at hun ogsaa skulde drukne?“ „Nej, det vilde jeg ganske vist ikke“, siger jeg, „men da der ikke er sket andet, end at hun er bleven lidt vaad, er det ikke en Meddelelse, der er værd at

sætte i Bladet“. Jeg garanterer ikke for, at denne Mand, naar han næste Gang kommer med en Person, der er falden i Vandet, saa ikke lader vedkommende blive dernede med det samme for at kunne tjene sig en ordentlig Skilling paa den Nyhed. Saaledes ere Bladene meget udsatte for at faa disse opstyltede og usande Meddelelser ogsaa med Hensyn til Bøller og det specielt her i København, og jeg beder ærede Medlemmer erindre, at Bladnyheder derfor ikke ere noget, der kan tale for, at Prygleparagraffen i det foreliggende Lovforslag bliver gennemført.

Bølleuvsænet er altsaa efter min Mening ikke værre nu, end det har været tidligere, men alligevel taler man om Bøllerne saaledes, at man faar Indtryk af, at Bøllerne her i København ere saadan et fast Korps, en fast Hær, der om Dagen har Standkvarter ude omkring ved Lersøen og i Høstakke i Københavns Omegn og lignende Steder, og saa om Aftenen i Skumringstiden samle sig og rykke ind i Byen og sprede sig overalt i Hovedstadens Gader og anrette Ødelæggelser og øve Vold paa sagesløse Mennesker. Man faar Indtryk af, naar man hører de Herrer tale om Bøllerne, at det er et ganske særlig organiseret Uvæsen, men det er jo slet ikke Tilfældet. Naturligvis kan det ikke nægtes, at der er Folk, der kunne betegnes som Bøller, men de blive ganske sikkert ikke Bøller som Følge af nogen Organisation eller lignende, de blive det ud fra de Forudsætninger, der ere givne dem fra Barnsben af. Ifølge deres Opdragelse ere de efterhaanden komne saa langt bort fra al god Moral og gode Sæder og Skikke, at de ere endte som Voldsmænd og Bøller. Men lad os nu huske paa, at der er to Slags Bøller. Der er den til daglig ellers skikkelige Mand, der passer sit Arbejde; han gaar ud en Aftenstund og drikker noget Spiritus, han bliver ondsindet, og saa møder han en eller anden, han giver en Næsestyver eller overfalder paa anden Maade. Vedkommende ellers skikkelige Mand bliver noteret, han bliver maaske arresteret og straffet; men straks efter staar han dog ved sit Arbejde, og der kan maaske gaa Maaneder, inden han kommer ud igen og foranlediger noget som helst over for sine Medmennesker. Men jeg vil paastaa, at den Slags Bøller findes i alle Samfundsklasser. Men Spørgsmaalet er saa, om Folk uden Hensyn til, hvilken Klasse og Stand de tilhøre, ville blive behandlede lige efter denne Lov, kort sagt, om de ville